

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1453/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Ракић адвокат из ..., са умешачем на страни тужиоца ББ из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради утврђења дискриминације, одлучујући о захтеву Апелационог суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ надлежност Апелационог суда у Крагујевцу за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву П 18/20 од 10.11.2020. године.

Образложење

Виши суд у Панчеву је списе предмета доставио Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, за одлучивање по жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву П 18/20 од 10.11.2020. године.

Апелациони суд у Београду је дана 15.04.2021. године поднео захтев за делегацију надлежности, а као разлог навео да је ставом трећим изреке побијане пресуде одбијен тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац, између осталог, дискриминисан и у предметима Апелационог суда у Београду Гж 1260/20 и Гж 1523/20, због чега сматра да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о изјављеној жалби.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу одредбе члана 62. став 7. у вези става 1. и 8. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Одредбом става 8. истог члана прописано је да захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку, под условима из става 1. овог члана.

Имајући у виду цитиране одредбе закона, као и наводе из захтева Апелационог суда у Београду, Врховни касациони суд налази да су у овој правној ствари испуњени услови из одредбе члана 62. Закона о парничном поступку, јер разлози изнети у захтеву указују да постоје оправдани разлози за одређивање другог суда да поступа у овој правној ствари и то Апелационог суда у Крагујевцу, па је применом начела целисходности и економичности одлучено као у изреци.

На основу члана 62. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 6. став 1. тачка 2. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**